

Arrest

nr. 305 248 van 22 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 30 mei 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 28 september 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bezit de Nigeriaanse nationaliteit. U werd geboren op (...) januari 1988 in Edo State. U behoort tot de etnische groep Edo en bent niet gelovig. Op veertienjarige leeftijd verhuisde u naar Benin City en woonde u

bij uw oom. Toen u achttien jaar oud was overleed uw oom en woonde u alleen. U werkte in Nigeria als automekaniker.

U verliet Nigeria omdat u ontdekte dat u homoseksueel bent. Op veertienjarige leeftijd – in 2002 - leerde u op uw werk F(...) kennen. U kreeg gevoelens voor hem. F(...) was niet homoseksueel maar u slaagde erin hem te overtuigen om met u een relatie te starten. Jullie relatie duurde tot 17 oktober 2014, wanneer jullie werden betrapt op seksuele handelingen door een buurman. U kon vluchten en zich verstoppen.

Dezelfde maand verliet u Nigeria en reisde u naar Libië. U reisde in augustus 2015 verder naar Italië en bleef daar tot 2019. Op 3 september 2015 en op 8 oktober 2015 diende u een verzoek om internationale bescherming in in Italië. U haalde in Italië een vrees voor terugkeer naar Nigeria aan omwille van een landdispuut. U vermeldde niets over uw homoseksualiteit. Uw verzoeken werden geweigerd. U reisde verder naar Duitsland en deed er een verzoek om internationale bescherming op 24 april 2019. U haalde hier als vrees aan dat u na uw vaders dood diende toe te treden tot het Ogboni-broederschap. U belandde in de Dublin procedure waarbij Italië verantwoordelijk werd gesteld voor uw verzoek. U wachtte echter niet op deze uitspraak. U reisde verder naar Frankrijk en deed er op 22 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming. U vertelde in Frankrijk wel over uw homoseksuele geaardheid. U kreeg echter een negatieve beslissing en reisde naar België. Op 31 mei 2021 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kleurenkopie van een politierapport van The Nigerian Police Force afgegeven op 21 augustus 2015 en (2) een doktersattest van het Rode Kruis van 28 februari 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo verklaart u uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging omwille van uw seksuele oriëntatie. U geeft aan dat dit ook de reden is waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria. Echter uit uw verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolging' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Zo komen uw verklaringen over de ontdekking alsook over de beleving van uw seksuele geaardheid dermate vaag over, dat er aan uw beweerde homoseksuele geaardheid geen geloof meer kan worden gehecht. U ontdekte uw homoseksuele geaardheid toen u veertien jaar oud was. U beschrijft hoe u lichaam reageerde als u een mooie jongen zag. U verklaart ook hoe u het makkelijker vond om tegen een jongen te spreken dan tegen een meisje. U werd verliefd op een collega genaamd F(...). F(...) was niet homoseksueel. U overtuigde hem om homoseksueel te worden met cadeaus. U verklaart dat F(...) koos voor een homoseksuele geaardheid en dat jullie toen een koppel werden. Jullie relatie duurde twaalf jaar. U wist echter pas vanaf de leeftijd van zeventien of achttien jaar wat homoseksualiteit was omdat u het op het nieuws zag (NPO dd. 14.02.2023, p. 14-15, 18, 21). De beleving van uw homoseksualiteit komt uitermate weinig doorleefd over. Het feit dat u vier jaar lang uw geaardheid beleefde zonder te weten wat homoseksualiteit was, kan als weinig geloofwaardig worden beschouwd, zeker in een Nigeriaanse homofobe context. Ook het feit dat u F(...) zou

hebben overtuigd om homoseksueel te worden kan als ongeloofwaardig worden beschouwd. Een geaardheid is immers geen keuze. Wanneer er gevraagd wordt wat homoseksualiteit voor u betekent repliceert u met: "Ik ben niet opgeleid" Er wordt opnieuw gevraagd wat homoseksualiteit voor u persoonlijk betekent. U komt niet verder dan: "Ik ben gay". En "Ik heb gevoelens voor mannen" (NPO dd. 14.02.2023, p. 17-18). Deze uiterst simplistische verklaringen maken dat uw geaardheid nog meer aan geloofwaardigheid verliest. Van iemand die twaalf jaar zijn geaardheid beleefde in een homofobe maatschappij als Nigeria kan worden verwacht dat hij meer doorleefde verklaringen kan afleggen. Er kan dan ook aan uw beweerde homoseksuele geaardheid geen geloof meer worden gehecht.

Ook aan uw beweerde relatie met F(...) kan weinig geloof worden gehecht. U leerde hem kennen toen u veertien jaar oud was. De relatie die jullie toen startten duurde tot aan uw vertrek in oktober van 2014. U sprak met hem over en beter leven. Toch reisde u alleen uit Nigeria op dezelfde dag dat jullie betrappt werden op homoseksuele handelingen en heeft u geen contact meer met mensen die in Nigeria wonen (NPO dd. 14.02.2023, p. 8, 14) Het feit dat u uw partner van twaalf jaar gewoon achterliet toen uw buur jullie relatie ontdekte maakt dat uw beweerde relatie met F(...) dermate weinig doorleefd overkomt, dat er geen geloof meer aan kan worden gehecht.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat u weinig affiniteit toont met de LGBTQIA+ gemeenschap. U kan zowel in Nigeria als in België geen plaatsen noemen waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten. Ook kan u in beide landen geen enkele organisatie noemen die zich inzet voor de rechten van de LGBTQIA+ gemeenschap (NPO dd. 14.02.2023, p. 28). Er kan verwacht worden dat iemand die zijn geaardheid ontdekte op veertienjarige leeftijd en al meer dan twee jaar in België woont, beter op de hoogte is van de LGBTQIA+ gemeenschap, hun activiteiten en organisaties in de plaats waar hij verblijft.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit uw Duitse asioldossier – waarvan een kopie in het administratief dossier - blijkt dat u aldaar afwijkende verklaringen aflegde en geenszins gewag maakte van een homoseksuele geaardheid. Zo verklaart u in 2019 in Duitsland onder meer het volgende: "Ik kan niet naar Nigeria terugkeren omwille van problemen met Ogboni. Ze willen dat ik me bij hen aansluit. Ze vertelden me dat mijn vader had bepaald dat ik me bij hen zou voegen na zijn dood. Ik had er geen idee van. Ik heb hen gezegd dat ik me niet bij hen kan voegen. Dat past niet bij mijn christelijk geloof. Ze dreigden me te vermoorden als ik me niet bij hen zou aansluiten. Ik ging aangifte doen bij de politie. De politie onderzocht de zaak niet. Sterker nog, ze toonden geen enkele interesse. Ik werd bedreigd en ik raakte gewond aan mijn been. Mijn oom vertelde mij dat de groep erg gevaarlijk was. Als ze mij zouden vinden, zouden ze mij doden. Mijn oom heeft mij geholpen Nigeria te verlaten." Uw afwijkende verklaringen ondermijnen in verdere mate de geloofwaardigheid van uw in België afgelegde asielrelaas.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kleurenkopie van een politierapport van The Nigerian Police Force afgegeven op 21/08/2015 en (2) een doktersattest van het Rode Kruis van 28/02/2022. Er dient te worden opgemerkt dat deze documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken; ze dienen te worden vergezeld van geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat in Benin City ongeveer elk document kan vervalst worden, van geboorteaktes tot diploma's. Het door u neergelegde medisch attest vormt geen bewijs van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten omdat hierin geen uitsluitsel wordt gegeven over de omstandigheden waarin u deze letsels zou hebben opgelopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in

het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22 maart 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker tevens de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert.

Verzoeker geeft vooreerst een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht. Vervolgens meent verzoeker dat "in de mate waarin er zich contradicties en omissies" in zijn verhaal voordoen, zij zeker niet van aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas te besluiten.

Verder onderbouwt verzoeker het middel als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij stelt eerstens geen geloof te hechten aan de seksuele geaardheid van verzoekende partij. Zij stelt eerstens het volgende:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verwerende partij kan niet gevolgd worden in haar redenering. Verzoekende partij had vanaf een jonge leeftijd gevoelens voor mannen, maar kon dit niet benoemen als 'homoseksualiteit' gezien zij hierover nooit enige opleiding kreeg. Pas jaren later ontdekte zij de term 'homoseksualiteit' en wat dat betekende in de Nigeriaanse maatschappij. Zij heeft uitgebreid verteld over haar beleving en haar relatie met F(...).

(...) (p. 14 CGVS)

(...) (p. 14-15 CGVS)

(...) (p. 15 CGVS)

(...) (p. 9 CGVS)

Wat betreft haar opmerking dat zij 'F(...) overtuigde om homoseksueel te worden', heeft verwerende partij verzoekende partij duidelijk verkeerd begrepen. Wat zij hiermee bedoelde was dat F(...) erg moeilijk had met zijn geaardheid en het ook nooit openlijk toegaf. Echter, door zijn relatie en liefde voor verzoekende partij kon hij zich niet verzetten tegen zijn ware gevoelens, ook al benoemde hij het nooit als 'homoseksualiteit', omdat het hem als iets 'verboden en vuils' was aangeleerd.

Dat verwerende partij verzoekende partij verwijt 'F(...) na een relatie van 12 jaar gewoon te hebben achtergelaten', is niet ernstig. Nadat hun relatie ontdekt was, wist verzoekende partij dat het hun leven zou kosten indien men hen te pakken zou krijgen. Haar vluchtreactie sloeg in en zij heeft alles en iedereen achtergelaten om zichzelf in veiligheid te brengen.

II.1.5 Verwerende partij verwijt verzoekende partij tevens haar geaardheid niet vermeld te hebben bij haar asielaanvraag in Duitsland:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft haar geaardheid in Italië en Duitsland verzwegen omdat zij zelf erg worstelde hiermee en ook veel haatmisdrijven zag tegen de LGBTQI+ gemeenschap in deze landen. Pas in Frankrijk vond zij de moed om hierover te praten en in België heeft zij volledige open kaart gespeeld en de ware redenen van haar vlucht en haar geaardheid volledig geopenbaard.

Verzoekende partij begrijpt niet waarom verwerende partij geen geloof hecht aan haar geaardheid, haar relaas en haar vrees bij terugkeer naar Nigeria. Zij vreest er immers voor haar leven.

Homoseksualiteit en biseksualiteit is strafbaar in Nigeria en deze groep van mensen lopen er imminent gevaar:

"(...)"

Door de Same Seks Marriage Prohibition Act kan de politie (en eender wie) holebi's be(mis)handelen zoals ze willen:

"(...)"

Verzoeker meent dat de commissaris-generaal zijn relaas onzorgvuldig onderzocht heeft en hem ten onrechte internationale bescherming ontzegd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens hem op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens is verzoeker van oordeel dat de materiële motiveringsplicht geschonden is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde erkend te worden als vluchteling, subsidiair dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend en "uiterst subsidiair" dat de bestreden beslissing vernietigd wordt.

2.1.2. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst, Nigeria, omdat hij vreest vervolgd te worden omwille van zijn homoseksuele geaardheid. In 2002, toen verzoeker veertien jaar oud was, zou hij F. leren kennen hebben op zijn werk. Verzoeker zou gevoelens gekregen hebben voor F. en F., die niet homoseksueel was, overtuigd hebben een relatie met hem aan te gaan. Deze relatie zou ongeveer twaalf jaar geduurd hebben. Op 17 oktober 2014 zouden verzoeker en F. betrappt zijn op seksuele handelingen door een buurman, waarna verzoeker zich verstopt zou hebben en nadien gevlucht zou zijn. Verzoeker reisde van Nigeria via Libië naar Italië, waar hij in augustus 2015 aankwam en tot 2019 verbleef. Verzoeker reisde verder naar Duitsland en vervolgens naar Frankrijk, om uiteindelijk in 2021 in België aan te komen.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij omwille van de door hem aangehaalde vluchtmotieven een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koestert.

Vooreerst stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden vast dat verzoeker zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt. Dienaangaande laat ze het volgende gelden:

“Zo komen uw verklaringen over de ontdekking alsook over de beleving van uw seksuele geaardheid dermate vaag over, dat er aan uw beweerde homoseksuele geaardheid geen geloof meer kan worden gehecht. U ontdekte uw homoseksuele geaardheid toen u veertien jaar oud was. U beschrijft hoe u lichaam reageerde als u een mooie jongen zag. U verklaart ook hoe u het makkelijker vond om tegen een jongen te spreken dan tegen een meisje. U werd verliefd op een collega genaamd F(...). F(...) was niet homoseksueel. U overtuigde hem om homoseksueel te worden met cadeaus. U verklaart dat F(...) koos voor een homoseksuele geaardheid en dat jullie toen een koppel werden. Jullie relatie duurde twaalf jaar. U wist echter pas vanaf de leeftijd van zeventien of achttien jaar wat homoseksualiteit was omdat u het op het nieuws zag (NPO dd. 14.02.2023, p. 14-15, 18, 21). De beleving van uw homoseksualiteit komt uitermate weinig doorleefd over. Het feit dat u vier jaar lang uw geaardheid beleefde zonder te weten wat homoseksualiteit was, kan als weinig geloofwaardig worden beschouwd, zeker in een Nigeriaanse homofobe context. Ook het feit dat u F(...) zou hebben overtuigd om homoseksueel te worden kan als ongeloofwaardig worden beschouwd. Een geaardheid is immers geen keuze. Wanneer er gevraagd wordt wat homoseksualiteit voor u betekent repliceert u met: “Ik ben niet opgeleid” Er wordt opnieuw gevraagd wat homoseksualiteit voor u persoonlijk betekent. U komt niet verder dan: “Ik ben gay”. En “Ik heb gevoelens voor mannen” (NPO dd. 14.02.2023, p. 17-18). Deze uiterst simplistische verklaringen maken dat uw geaardheid nog meer aan geloofwaardigheid verliest. Van iemand die twaalf jaar zijn geaardheid beleefde in een homofobe maatschappij als Nigeria kan worden verwacht dat hij meer doorleefde verklaringen kan afleggen. Er kan dan ook aan uw beweerde homoseksuele geaardheid geen geloof meer worden gehecht.”

Ter verklaring van deze vaststellingen voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat hij vanaf een jonge leeftijd gevoelens had voor mannen, maar hij dit niet kon benoemen omdat hij hier geen opleiding over kreeg. Pas jaren later zou hij de term ‘homoseksualiteit’ ontdekt hebben, en wat dit betekende in de Nigeriaanse maatschappij. Er dient hierbij opgemerkt te worden dat, hoewel de ontdekking van iemands seksuele geaardheid een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen, gezien in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit deze verzoeker afkomstig is. Waar kan worden aangenomen dat verzoeker op veertienjarige leeftijd zijn geaardheid nog niet kon benoemen, is verzoekers verdere uitleg, dat dit komt omdat hij hier geen opleiding over kreeg, niet afdoend om de pertinente motieven van de commissaris-generaal, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Er kan immers verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTQI+ niet accepteert en waar homoseksualiteit strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere de vraag stelt wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker deze term pas op achttienjarige leeftijd ontdekt zou hebben via wat hij op zijn werk en in het nieuws hoorde, en dat hij op geen enkele andere wijze moeite zou gedaan hebben zich hierover te informeren (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18), mede in acht genomen dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) aangaf dat hij op veertienjarige leeftijd al enige weerstand voelde vanwege zijn ouders (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17) en de maatschappij (*Ibid.*, p. 21).

Bovendien kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat hij uitgebreid verteld heeft over zijn beleving en zijn relatie met F. Aangezien het gaat om wat iemand innerlijk voelt, leent seksuele

geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering. Meer nog dan bij andere asielmotieven zijn de eigen verklaringen van een LGBTQI+-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt en kan mogelijks aan de hand van deze eigen verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk maken. Hoewel uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Nigeriaanse samenleving, stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker zich in dit verband beperkt tot heel eenvoudige en inhoudelijk weinig uitgebreide antwoorden (*Ibid.*, p. 17-18), waardoor zijn verklaringen dan ook niet kunnen overtuigen.

Waar de commissaris-generaal verzoekers verklaring dat hij F. overtuigd zou hebben om homoseksueel te worden als ongeloofwaardig beschouwt, voert verzoeker (*post factum*) aan dat de commissaris-generaal hem verkeerd begreep en dat hij bedoelde dat F. het erg moeilijk had met zijn geaardheid, maar door zijn relatie met en liefde voor verzoeker "*hij zich niet (kon) verzetten tegen zijn ware gevoelens*". In dit verband merkt de Raad op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verschillende keren effectief verklaarde dat F. niet homoseksueel was, maar dat verzoeker hem kon overtuigen door hem onder andere cadeautjes te geven (*Ibid.*, p. 15 en 21-22). Verzoekers summiere betoog is dan ook niet afdoend om de pertinente analyse van de commissaris-generaal in een ander daglicht te stellen.

Waar de commissaris-generaal verder geen geloof hecht aan verzoekers beweerde relatie met F., aangezien verzoeker alleen vertrok toen zijn buur hun relatie ontdekte, stelt verzoeker dat hij alles en iedereen achtergelaten heeft om zichzelf in veiligheid te brengen. In navolging van de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker F. zomaar zou achterlaten na een relatie van twaalf jaar. Bovendien blijkt niet dat verzoeker na het incident waarbij zijn buurman hen betrapte, noch na zijn vlucht, enige poging deed om F. op te sporen en te achterhalen hoe F. het stelt, wat redelijkerwijze verwacht kan worden na dergelijke lange relatie. Tevens stelt de Raad vast dat ook verzoekers overige verklaringen aangaande F. beperkt en weinig doorleefd overkomen. Zo weet hij niet of F. broers en zussen heeft (*Ibid.*, p. 19), noch weet hij wat zijn geboortedatum is of waar hij geboren is (*Ibid.*, p. 22).

Waar de commissaris-generaal in het feitenrelaas en de motivering van de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker in Italië en Duitsland geheel andere asielmotieven aanhaalde, voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat hij in deze landen zijn geaardheid verzwegen heeft omdat hij hier zelf erg mee worstelde en veel haatmisdrijven zag tegen de LGBTQI+-gemeenschap in deze landen. De Raad kan aannemen dat het geen evidentie is om vrijuit te praten over zaken die betrekkingen hebben op de intieme privésfeer en dat dit gepaard kan gaan met een zekere schroom. Er dient echter te worden benadrukt dat van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, in het kader van zijn plicht tot medewerking, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure alle essentiële elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden geweest zijn. Door in Italië en Duitsland geheel andere vluchtmotieven uiteen te zetten, blijft verzoeker hiertoe in gebreke. Bovendien merkt de Raad in dit verband op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat hij de asieldiensten in Italië een ander verhaal op de mouw gespeld heeft omdat hem gezegd zou zijn dat hij dan een positieve beslissing zou krijgen (*Ibid.*, p. 11 - 12). Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker in zijn verzoekschrift (*post factum*) aanvoert dat hij dit verzwegen had omdat hij zelf met zijn geaardheid worstelde.

Wat betreft de algemene informatie die verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt aangaande homoseksualiteit en biseksualiteit in Nigeria, dient te worden opgemerkt dat niet wordt betwist dat dit een taboe is in Nigeria en het beleven hiervan of het uiten van iemands mening hierover aanleiding kan geven tot negatieve of gewelddadige reacties van de autoriteiten of de bevolking. Het aanhalen van algemene informatie volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke.

Verder motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

"Tot slot dient te worden vastgesteld dat u weinig affiniteit toont met de LGBTQIA+ gemeenschap. U kan zowel in Nigeria als in België geen plaatsen noemen waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten. Ook kan u in beide landen geen enkele organisatie noemen die zich inzet voor de rechten van de LGBTQIA+ gemeenschap (NPO dd. 14.02.2023, p. 28). Er kan verwacht worden dat iemand die zijn geaardheid ontdekte op veertienjarige leeftijd en al meer dan twee jaar in België woont, beter op de hoogte is van de LGBTQIA+ gemeenschap, hun activiteiten en organisaties in de plaats waar hij verblijft."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De documenten die verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming heeft neergelegd kunnen bovenstaande vaststellingen en overwegingen niet in een ander daglicht stellen. Dienaangaande motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kleurenkopie van een politierapport van The Nigerian Police Force afgegeven op 21/08/2015 en (2) een doktersattest van het Rode Kruis van 28/02/2022. (...) Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat in Benin City ongeveer elk document kan vervalst worden, van geboorteaktes tot diploma's. Het door u neergelegde medisch attest vormt geen bewijs van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten omdat hierin geen uitsluitel wordt gegeven over de omstandigheden waarin u deze letsels zou hebben opgelopen.”

Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, worden door verzoeker niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Verzoeker voert verder aan dat in de mate dat er zich contradicties en omissies in zijn relaas voordoen, deze niet van aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas te besluiten, maar blijft in gebreke dit verder *in concreto* toe te lichten. Dit betoog is dan ook niet dienstig om de voorgaande analyse in positieve zin om te buigen.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de door verzoeker aangehaalde redenen waarom hij niet naar zijn land van herkomst meent te kunnen terugkeren, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.2.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Nigeria.

2.2.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde persoonlijke motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming omwille van zijn seksuele geaardheid.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

2.2.4.3. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel in de deelstaat Edo, waaruit verzoeker verklaart afkomstig te zijn, weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen plaatsvinden, maar dat er voor burgers in deze deelstaat geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing

van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.2.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een *protection officer* die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.9. Waar verzoeker "*uiterst subsidiair*" vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT